

# posest

2014- XV. ročník



Milý čtenáři, milá čtenářko,

Naše společnost je mnohem demokratičtější, než byla ta v Ježíšově době, ale fascinace tím „nahore“ zdá se být stále přítomná: „Z mého syna je někdo,“ pyšně vypráví jeden. „Byl jsem na audienci u samotného XY,“ říká druhý.

A spousta lidí usiluje o to, aby z nich něco bylo, aby udělali kariéru, aby si pořádně vydělali. Fascinace tím nahore, to je též touha být uctivě osloven, nebo být šéfem či manažerkou, nebo být pořádně viděn. A to, co mi nevoní, tomu se vyhnout.

To je jedna strana mince, kterou známe. Na druhé straně je stále: zástěra – při práci, doma, v dílně, v domově seniorů, tam, kde není úcta, respekt, tam, kde se může člověk také ušpinit.

Ježíšovi učedníci chtěli také sedět nahore (Mt 20, 20-28). Ještě nepochopili, že majestát jejich mistra je jiný. A být v Jeho blízkosti znamená změnit způsob myšlení. Změnit smýšlení ve věci majestátu. To zde Ježíš vyžaduje od svých učedníků a stále to vyžaduje od těch, kteří jdou s ním.

Učedníci si myslí, že koruna a zástěra, že to nejde dohromady. Musí přece být

dány jasné hranice. Ty ale u Ježíše neexistují. Existuje však změna smýšlení: Koruna a zástěra – to jde dohromady. On sám nám to ukazuje. Jde do kolen, stává se pečovatelem, pomocníkem, poté, co si obleče zástěru, a myje nohy svým žákům.

A my si to můžeme nechat líbit, máme nechat líbit.

„Kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem.“ (v. 26, 27) „Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ (v. 28) Je-li Syn člověka i naším mistrem a učitelem, tak my jsme Jeho žáci. A moudrost praví: „Není žák nad svého učitele.“

Evangelista zachytil Ježíšova slova následovně: „Žák není nad svého učitele, každý však, kdo je vyučen, bude jako jeho učitel.“ (L 6, 40) Nebudme smutni z toho, že nám ta učební doba bude trvat pravděpodobně déle než školní rok 2014/2015. Ale možná se mylím.

*Jana Rumlová*





V září se konečně zaplnily naše kostelní lavice, zvláště pak při návštěvě sboru z Velké Lhoty. Také nám posvítil první lustr úspornými žárovkami - dar Tomáše Hromádky.

Také připomínka stého výročí položení základního kamene kostela byla povzbuzující. I přes všeliká protivenství let minulých tu stále jsme a kostel slouží. Naše sborová lípa, u které jsme se kolektivně vyfotografovali, už porostla, doufejme, že další generace se u ní také budou zvětšovat a nezapomenou, která to je.

Nastává říjen, budou volby. V mnohých to vyvolává zmatené pocity – kdože je ten dobrý, kdo bude opravdu sloužit lidem? K tomu připomínám slova z kázání bratra faráře Zikmunda, Ježíšova slova: *Vy žehnejte! Vy svolávejte dobro!* Poznámky z kázání najdete uvnitř Posla. A nezapomínejme, že tu jsme z vůle Boží, bez ohledu na vlády, režimy, bez ohledu na války či klid.

Volby se ovšem chystají také u nás. Sice až příští rok, ale už teď můžete vkládat do schránky k tomu určené návrhy na nové členy staršovstva. I to je jistě důvod ke společným modlitbám.

*Ivana Jenišťová*



## Narozeniny v říjnu

2. 10.	Iva Hromádková	21. 10.	David Ruml
3. 10.	Šimon Nohavica	21. 10.	Jakub Ruml
10. 10.	Daniela Vrajová	24. 10.	Eva Kaštovská
11. 10.	Pavel Janošík	25. 10.	Miroslav Blažek
11. 10.	Markéta Marková	27. 10.	Eliška Stáhelová
14. 10.	Petra Chovancová	28. 10.	Jan Bartušek
14. 10.	Naděžda Sedláčková	28. 10.	Miroslav Janošík

## Kontakty na zástupce sboru:

Farářka <b>Jana Rumlová:</b>	585 223 223	jana.rumlova@evangnet.cz
Kurátor <b>Jan Matějka:</b>	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice <b>Noemi Batlová:</b>	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

**Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800**

## Hledáme grafika!

Protože bratr Laco Švec nemůže vzhledem k svému novému zaměstnání dál vykonávat grafické práce na Poslu, hledáme grafika (čku), který by byl ochoten každý měsíc Posla udělat. Zájemci, prosím, hlase se co nejdříve u kteréhokoli člena redakční rady.

Za celý sbor, který se těší na dalšího Posla i za redakční radu děkujeme bratru Švecovi za perfektní práci.

*Ivana Jenišťová*



## Sborový program v říjnu 2014

03. 10. pátek	18.00	mládež	
<b>05. 10. neděle</b>	<b>09.00</b>	<b>bohoslužby s VP</b>	<b>Neděle díkčinění</b>
06. 10. pondělí	18.30	staršovstvo	schůze
09. 10. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
10. 10. pátek	18.00	mládež	
<b>12. 10. neděle</b>	<b>09.00</b>	<b>bohoslužby s VP</b>	<b>600 let př. podobojí</b>
	<b>13.00</b>	<b>bohoslužby</b>	Chválkovice
	<b>14.30</b>	<b>bohoslužby</b>	Hrubá Voda
14. 10. úterý	17.05	Konfirmační příprava	
	18.00	biblická hodina	
15. 10. středa	17.00	mládež VŠ	
	18.00	Dobry večer s hudbou	
17. 10. pátek	18.00	mládež	
<b>19. 10. neděle</b>	<b>09.00</b>	<b>bohoslužby</b>	
21. 10. úterý	17.05	konfirmační příprava	
	18.00	biblická hodina	
23. 10. čtvrtek	13.45	Seniorklub	
24. 10. pátek	18.00	mládež	
<b>26. 10. neděle</b>	<b>09.00</b>	<b>bohoslužby</b>	
29. 10. středa	17.00	mládež VŠ	
31. 10. pátek	18.00	mládež	
<i>02. 11. neděle</i>	<i>09.00</i>	<i>bohoslužby</i>	
<i>03. 11. pondělí</i>	<i>18.30</i>	<i>staršovstvo</i>	
<i>04. 11. úterý</i>	<i>17.05</i>	<i>konfirmační příprava</i>	
	<i>18.00</i>	<i>biblická hodina</i>	



Volejbalisté hrají v neděli dle domluvy.



## Informace / aktuality

# BIBLICKÉ HODINY

školní rok 2014/2015 - Jana Rumlová

## I. ZAJETÍ A NÁVRAT(IX.-II.) Knihy Ezdráš a Nehemjáš

Cílová skupina: Zájemci o prohloubení praktické znalosti Starého zákona

**čas: úterý 18.00 - 19.00 Zahájení: 30. září 2014**



## Akce KEA Olomouc říjen 2014

5. října 2014, Červený kostel, Brno,  
začátek v 19.30 hod.

### Hudební nešpory

Účinkují:

Anna Račinská, Jana Jurenková – zpěv  
Helena Vodičková, Iva Sýkorová,  
Ondřej Horňas - varhany

12. října 2014, Ovocný trh, Praha,  
začátek v 12.30 hod.

### 600 let obnoveného vysluhování podobojí

Účinkují:

studentský orchestr a sbor KEA  
diriguje Zdeněk Nádeníček, Pavel Koňárek

6. října 2014, Přerov,  
začátek v 18.00 hod.

### Cantica Comeniana

Účinkují:

Alfred Strejček – umělecký přednes,  
studenti pěveckého oddělení KEA,  
diriguje Pavel Koňárek

15. října 2014, Kostel ČCE,  
Blahoslavova 916/1, Olomouc, začátek  
v 18.00 hod.

### Abonmá - B I

„Dobrý večer s hudbou“

Účinkují:

Marika Žáková, Ivana Mikesková – zpěv,  
Alice Rajnohová – klavírní spolupráce,  
Ensemble Flauto dolce, Barbora Tůmová,  
Kateřina Smékalová - kytara

7. října 2014, Koncertní sál KEA,

Wurmova 13, Olomouc,  
začátek v 18.00 hod.

### Interní koncert

Účinkují:

studenti a pedagogové KEA

15. října 2014, Konzervatoř EA,

Wurmova 13, Olomouc

### Den otevřených dveří

více informací na [www.konzervatorolomouc-kea.cz](http://www.konzervatorolomouc-kea.cz)

## Mezinárodní den za výměnění chudoby

Přijměte pozvání na ekumenickou bohoslužbu, která bude v rámci aktivit konaných u příležitosti Mezinárodního dne za vymýcení chudoby v pátek 17. října od 17:30 hod. v olomouckém evangelickém kostele. Hlavním tématem letošního ročníku Dne proti chudobě bude „Byznys s chudobou“. Podrobnosti na letáku.

Ekumenickou bohoslužbu iniciovala Armáda spásy, jejíž regionální zástupce pro Olomoucký kraj mě požádal, abych vás pozval k účasti.

Doprovodnými akcemi této bohoslužby bude ochutnávka „bezdomovecké“ polévky z kuchyně Armády spásy Šumperk a prezentace organizací podílejících se na aktivitách Dne proti chudobě.

*Petr Hlaváček*



### KONTAKT

#### Armáda spásy v ČR

David Jersák  
regionální zástupce pro Olomoucký kraj  
tel: +420 737 215 438  
e-mail: david\_jersak@czh.salvationarmy.org  
www.armadaspasy.cz

#### Charita Olomouc

Mgr. Petr Prinz  
vedoucí Střediska Samaritán pro lidi bez domova  
tel: +420 739 054 263  
e-mail: petr.prinz@olomouc.charita.cz  
www.olomouc.charita.cz

#### Člověk v tísni

Mgr. Richard Kořínek  
ředitel olomoucké pobočky  
tel: +420 608 732 386  
e-mail: richard.korinek@clovekvtsni.cz  
www.clovekvtsni.cz

#### CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc

Mgr. Eva Bělocká, DiS.  
oddělení komunikace  
tel: +420 777 713 450  
e-mail: eva.belocka@caritas-vos.cz  
www.caritas-vos.cz



Armáda spásy, Charita Olomouc  
Člověk v tísni a CARITAS  
– VOŠ sociální Olomouc

pořádají IV. ročník  
aktivit konaných  
u příležitosti

## MEZINÁRODNÍHO DNE ZA VYMÝCENÍ CHUDOBY OLOMOUC 2014

NA VŠECHNY AKCE  
VSTUP ZDARMA

téma:

# BYZNYS S CHUDOBOU

Spolupracují:



ČESKO PRO CHUDOBE



### Výtvarné dílny v našem sboru - podzim 2014

Středa 22. 10. 2014 v 15.30 hodin	výroba vánočních dárků	vede Růžena Vrajová
Středa 19. 11. 2014 v 15.30 hodin	výroba textilních dárků	vede Noemi Batlová

Výtvarné dílny se konají v malém sále našeho kostela.

Všichni jsou srdečně zváni!



### Staršovstvo v září

Úvodní pobožností posloužil br. P. Stáhel (Ž 133, 1–3): Je dobré a příjemné být pospolu – právě pospolitost a soulad Božího lidu, která překonává jednotlivé osobní rozpory, je tou největší hodnotou.

#### Z harmonogramu pro následující období:

- 5. 10. Neděle Děkčinění, káže s. farářka J. Rumlová, bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně; 12. 10. budou bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně (600 let od počátku vysluhování pod obojí způsobou);

- se začátkem školního roku vstoupil v platnost pravidelný rozvrh setkání a dalších aktivit ve sboru – termíny biblických hodin pro děti jsou ještě v jednání;

- v pátek 17. 10. poskytne sbor své prostory Armádě spásy, která zde bude organizovat vaření polévek u příležitosti Dne boje proti chudobě;

- příští schůze staršovstva dne 6. 10. se zúčastní br. spirituál A. Wrana, který pracuje na 40% úvazek v KEA a má velký zájem o spolupráci s naším sborem.

#### Příprava jednání konventu

Konventuály za náš sbor jsou: s. N. Batlová, s. A. Gabrielová, s. I. Marková a br. P. Stáhel. Náhradníci: br. V. Dostál, br. T. Hromádka, s. D. Konečná. Přípravovaly se návrhy členů seniorátního výboru, Jeronýmovy jednoty, návrh zástupců seniorátu na synod; promýšlel se rovněž návrh na složení nové synodní rady.

#### Rozhovor o sestavení kandidátky a organizaci volby nového staršovstva

Volba se uskuteční na příštím výročním sborovém shromáždění v březnu 2015. Z rozhovoru ve staršovstvu vyplynulo, že počet volených presbyterů (14) by se neměl měnit. Pro návrhy kandidátů bude zřízena sběrná krabice, která bude nainstalována po předběžném ohlašování 21. 9. 2014.

#### Zpráva americké skupiny

Sestra I. Marková seznámila staršovstvo s jednáním o termínu příštího letního kurzu angličtiny (červenec 2015). Beseda se sestrami, které letos navštívily USA, se uskuteční po bohoslužbách v **neděli 19. 10. 2014**, plánován je též následný společný oběd - polévky.

#### Hospodářské záležitosti

- Rozbité okno bylo zaskleno původním druhem skla (za příspěví manželů R. a J. Vrajových);

- br. T. Hromádka seznámil přítomné s novým osvětlením kostela (s prohlídkou po skončení schůze) – použity jsou úsporné, ale svítivější žárovky s diodovým výkonem 20 W, cena za kus cca 350 ks. Zatím jsou v jednom z lustrů v kostele, po vyhodnocení bude následovat nákup a instalace v celém kostele;

- zpráva o hospodaření sboru je k dispozici u bratra pokladníka J. Vraje.

#### Z různého:

- Bratr A. Děkaník předal staršovstvu osvědčení o své způsobilosti





k požární prevenci a revizím – staršovstvo zve br. Děkaníka na svou příští schůzi, na které proběhne krátké školení o požární ochraně.

- br. B. Gallat navrhuje uspořádat ve středu 12. 11. od 18.00 besedu k 25. výročí listopadu 1989 – hlavní host: doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D., z Cyrilometodějské teologické fakulty UP; staršovstvo souhlasí.

- Synodní rada odsouhlasila smlouvu pro s. N. Batlovou - dvojnásobný poplatek v novém období;

- Tomáš Ulrich z Brna se obrátil na s. farářku J. Rumlovou a staršovstvo s prosbou, zda by mohl zdokumentovat

varhany v našem kostele pro svůj web Varhanotéka (<http://www.philanthrop.euweb.cz/varhanoteka/varhanoteka.html>) – staršovstvo souhlasí;

- s. N. Batlová bude ve dnech 5. – 8. října 2014 na minicvičeních v Chotěboři;

- staršovstvu byla předložena k nahlédnutí faktura za nákup lišt k záclonám (firma Rega);

Staršovstvo ukončilo svou schůzi ve 22.15 zpěvem písně 622 (Zůstaň s námi, Pane) a modlitbou.

*Dle zápisu O. Bláhy zpracovala J. Vrajová*



**6. 9. 2014 byli v táboře JAK v Bělči nad Orlicí oddáni Olga Danihelková a Benjamin Klinecký. Novomanželům přejeme Boží ochranu a požehnání pro celý společný život.**



### Výročí položení základního kamene našeho kostela

„Děti, který kámen je asi ze země, po které chodil Ježíš? – oslovila děti před odchodem do nedělní školy sestra farářka Jana Rumlová. Děti zkoumavě prohlížely hromádku různých kamenů u Stolu Páně. „A víte, kde je základní kámen našeho kostela?“ – zněla další otázka. „Dnes si totiž připomínáme 100 let od jeho položení. Tak si ho dole prohlédněte,“ propustila farářka děti do nedělní školy.

Za základ kázání pak zvolila Janovo evangelium 4, 19-26. „když se podíváte, do jakého kontextu je příběh zasazen, nutí nás to přemýšlet. Ježíš se vyhýbá problémům s farizeji a uchýlí se do Samařska. V poslední době stojí u studny ale voda je hluboko. Naštěstí přichází žena se džbánem. Dej mi napít! Žena je překvapena. Ježíš překročil tabu. Oslovil nevzdělanou Samařanku a mluví s ní. Žena vnímá svou důstojnost, je rovnocenná v rozhovoru. Ježíš se přenesl přes to, že Žid nesmí oslovit Samařanku už od dob krále Jeroboáma. Samařané byli tehdy označeni za nečistě, nesměli se zúčastnit stavby chrámu, a proto svůj chrám postavili na jiné hoře – Garizim. Ježíš se však staví proti kultu, vázanému na místo. Spása je ze Židů, řekl. Byla snaha tento citát škrtnout z Bible. Ale víme, že Ježíš Kristus byl Žid a nikdy

to nepopřel. Naše křesťanská víra vyrostla na židovství. Proto máme kromě Nového Zákona stále i Starý Zákon.

Ježíš říká: vy křesťané, vy Samařané a my židé se modlíme ke stejnému Bohu. Máme společné Desatero, abychom věděli jak žít. A dodává. Ti, kdo budou Boha opravdově ctít, budou v něm v Duchu a Pravdě. Bůh tedy není vázán na určité místo, ale je tu v Duchu a Pravdě. Proto začíná rozhovor s ženou u studny. Proložené tabu je objevením lidskosti. I my v sobě potřebujeme objevit lidskost a k tomu je potřebné nějaké místo, kam lidé přicházejí pro potěchu, kde se i dnes setkávají s Bohem.

Díky Bohu za to, že když byla olomoucká Betlémská kaple malá, stavěli naši předchůdci větší kostel. Díky za to, že....

Po bohoslužbách a „kávě a čaji“ jsme se společně odebrali ke sborové lípě v Bezručových sadech, kde jsme se všichni vyfotografovali. Fotka je ovšem příliš velká a nevejde se do Posla; najdete ji na našem webu.

Odpoledne v 16 hodin se ještě k této příležitosti konal v kostele varhanní koncert KEA.

*Ivana Jenišťová*

### Krátce z historie - Položení základního kamene

V prvním období po založení olomouckého sboru se bohoslužby konaly v kapli Božího Těla. Když potom vojenské velitelství ukončilo evangelikům nájem, nezbývalo, než vybudovat vlastní stánek.

V roce 1903 byla v Olomouci postavena modlitebna s farou - „Betlémská kaple Husova“. Samostatný český reformovaný evangelický sbor byl v Olomouci ustanoven rozhodnutím církevní rady ve Vídni dne 26. ledna 1906 a František Prudký se stal jeho prvním farářem. Rozrůstajícímu se sboru však nová modlitebna postupně nestačila a proto se sbor rozhodl k dostavbě chrámu. V Přerově již v té době stál nový moderní kostel postavený podle plánů mnichovského architekta Otty Kuhlmana, na něho se tedy Olomoučtí obrátili se žádostí o projekt celého nového areálu.

Stavba začala ještě před vypuknutím I. světové války. **Základní kámen, položený 27. září 1914**, už byl součástí obvodového zdiva kostela, postaveného asi do výšky 1 m. Očekávalo se, že válka skončí do několika měsíců. Během války však musela být stavba vzhledem k nouzi a nedostatku pracovních sil i materiálu přerušena. Práce pokračovaly až v květnu roku 1919.





## Host na kazatelně - bratr farář Marek Zikmund

V neděli 21. září jsme na kazatelně přivítali milého hosta – bratra faráře Marka Zikmunda ze sousedního přerovského sboru. Základem jeho kázání byl Lukáš 6, 27-28.

„Možná si tu scénu vybavujete ještě z vyprávění v nedělní škole. Mojžíš na kopci se vztaženými rukama a dole bojují Izraelci proti nepřátelům, Amálekovcům. Dokud má Mojžíš ruce nahoře, vítězí Izraelci, když Mojžíšovi ruce umdlévají, vítězí nepřátelé. Aby Mojžíšovi ruce neumdlévaly, podepírají je z obou stran Áron a Chúr. A tak se Mojžíš vydržel modlit za Izraelce s rukama pozdviženými až do západu slunce a Jozue s izraelským vojskem Amálekovce porazil.

Když si tu scénu představíte, tak Mojžíš



s pozdviženými rukama nám může připomínat faráře na konci bohoslužeb, který vyslovuje požehnání shromážděnému sboru, kdy přítom také pozvedá své ruce. Skutečně jde o podobnost nikoliv náhodnou. Vztažování rukou při požehnání je symbolem přímluvné modlitby. Mojžíš se přimlouval za bojující Izraelce, aby vítězili nad nepřáteli. I požehnání na konci bohoslužeb je v podstatě přímluva. Je to prosba o Hospodinovo požehnání. Prosba o to, abychom v nastávajících dnech vítězili nade vším zlým, abychom vítězili v boji, do kterého jsme postaveni. A ne že by toho zla, kterému máme čelit bylo málo. Přimlouvat se za sebe rozhodně máme. A máme se v tom navzájem podpírat. Tak jako Áron a Chúr podpírali Mojžíše, tak i my máme jeden druhého podpírat a podporovat v modlitbách. I to patří k našemu zápasu. Požehnání na konci bohoslužeb je však také něco víc. Je to zároveň oznámení Božího přání, abychom v životě prožívali jeho moc a jeho požehnání. Nejen, že my si to přejeme, ale že Bůh si to také přeje. Bůh nám přeje dobro. Žehnání můžeme také nazvat dobrořečením. Bůh nám rozhodně dobré přeje. Drží nad námi svou ruku. Má nás rád. Text z Lukáše 6, 28 nás ale ještě posouvá dál: Žehňte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují. Tady slyšíme, že Ježíš se obrací s výzvou na nás: *Vy žehňte! Vy svolávejte dobro!* Naším úkolem je žehnat lidem kolem nás. Dobrořečit jim. Svolávat na lidi dobro.

Každý den máme k tomu dost příležitostí. Vnímáme-li, že máme zablokovaný vztah v manželství, k dětem nebo k rodičům či k jiným blízkým, právě tady na



místo vracení úderů máme spíše nastavit druhou tvář, modlit se a přát druhému dobro. To není pouhé zbožné přání, a už vůbec ne slabost, nýbrž víra, že dobro je silnější zbraní než zlo. Máme moc svolávat na druhé požehnání slovy, laskavostí, vděčností, ale i tím, že víme, kdy raději mlčet.

Věřím, že to neplatí jen pro naše nejbližší, ale i pro vztah k těm, kteří nám v ničem blízcí nejsou. Žehnáme-li, dáváme prostor Bohu, aby mohl působit tam, kde převládá zlo, a my nevíme, co s tím.

Sílu požehnání si můžeme představit, když si uvědomíme co je jeho opakem. Tím je kletba. I ta má velkou moc. Rozmáhá se všude tam, kde si lidé nepřipouštějí, že se kdy dopustili něčeho zlého, dokonce kde se zlo považuje za dobro. Tam, kde lidé vytěsnili Pána Boha a jeho požehnání ze svých životů – s důsledky pro osobní vztahy i celou veřejnou oblast. Jak je tím naše společnost prosycená. Pak je snad-

né, aby se z nevěry dělala ctnost, aby se z okradených (církví) dělali zloději, aby se vyžadovala omluva, když se někdejší věznitel nevinných lidí nazve pravým jménem. Dá se s tím něco dělat? Dá, ale jen když se plně spolehne na Boží moc a požehnání. To je cesta k uzdravení. Být požehnan znamená ve vlastní bezmoci zakoušet Boží moc.

V tom je velká služba křesťanů pro naši zemi a celý svět. Jako se z generace na generaci předává život, tak křesťanský lid putuje se svou vírou a nadějí jako řeka, která zavlažuje zemi a ve světě šíří Boží požehnání.

Kdybychom si nic z bohoslužeb neodnesli, kdyby nás kázání neoslovalo, byli bychom nachlazení a nemohli ani zpívat k Boží chvále, tak vždycky si můžeme odnést požehnání. Boží požehnání působí, že z kostela jen tak neodcházíme, ale jsme vysláni, s doprovázející Boží mocí. Amen.“

### **Rozhovor s bratrem farářem Markem Zikmundem**

*Po bohoslužbách následoval ještě krátký rozhovor s bratrem farářem.*

#### **Co Vás přivedlo k poslání faráře?**

Letos v červnu to bylo 20 let, co jsem nastupoval do služby. Pocházím ze vsetínského Horního sboru, ovlivnilo mne jeho prostředí i rodinné tradice – dědeček i bratr byli faráři. Přemýšlel jsem o tom, že bych se stal farářem a modlil jsem se za to, ale až do 4. ročníku střední školy jsem uvažoval i o jiných povoláních.

#### **Který byl Váš první sbor po studiích?**

Nastoupil jsem do Žatce, kde jsem zůstal 7 let (1994-2001), pak do Boskovic,

kde jsem byl 12 let. Od minulého roku jsem v Přerově.

#### **Jak vidí přerovský sbor budoucnost v podmínkách samofinancování?**

Byl jsem překvapen, že lidé ze sboru v tom nevidí problém. Vzali to tak – bude to na nás. Budeme jednat tak, jak nás vede Bible, to znamená odevzdávat desátky. Pak to nebude problém. Osobně jsem rád, že dojde k odluce církve od státu, církve mají být nezávislé jako Boží dílo. Uvidíme, jak to půjde,

#### **A poslední otázka: pijete kávu nebo čaj?**

Při snídani nebo po obědě kávu, odpoledne čaj.

*iv*



## Milí kamarádi!

*Pán Bůh je láska, dal svého syna.*

*Pán Bůh je láska, miluje mne.*

Dnes bych vám chtěla povědět něco ze svého života. Předně jak jsme prožili nádherný víkend letošních prázdnin. Nejen, že nepršelo, bylo veselo. Sešli jsme se celá rodina i s malými dětmi, zpěváci i starší – slavít padesátiny nejmladšího syna. Bylo nás přes 70. Bylo nám jako na svatbě v Káni, kam byl pozván i Ježíš, nic nám nechybělo., ani víno. Někteří připravili slané, jiní sladké (věnečky, kremrole, dorty) – Pavla udělala tři a dokonce se tam grilovalo celé prasátko. To opékal Ondra – výborně. Mladí připravili veselý program, zpěvy, scénky i taneček „pásla ovečky“. Ovládla nás radost i vděčnost.

Ale chci vám na sebe povědět něco, od začátku.

Když jsme na školní brigádě při sázení lesních stromků odpočívali, ptala se paní učitelka děvčat: „Jak si představujete své budoucí mládence?“ Některá, že musí být studovaný, vysoký, černovlasý, veselý, s kytarou apod. Pak se přímo zeptala i mě, a co ty Evo? Odpověděla jsem, že můj budoucí manžel nesmí pít, kouřit a musí být stejného náboženského přesvědčení jako já. Nesmáli se, ale prý budu muset hodně slevit. Nemusela jsem.

U Liberce vyrůstal mladík, kterému tatínek řekl: „Jestli chceš správné a čisté děvče, musíš i ty zůstat čistý.“ Krátce nato jsme se potkali v Nejdku. On měl jít na dva roky na vojnu a chtěl, abych mu psala. Odkázala jsem ho na bratra, že já si s klukama nepišu. První dopis opravdu napsal Daňovi s přílohou pro mne. Musela jsem odpovědět a celé 2 roky jsem mu psala hlavně z poznámek nedělních kázání br. faráře Hlaváče. Ten nás asi půl roku po skončení vojny v červeném kostele oddával.

Pět let jsme neměli děti, prosili jsme o ně a Pán Bůh nám svěřil 3 syny a 2 dcery. Nejmladší byl dnešní šťastný padesátník. To bylo radosti, ale přišly i starosti, bolesti a jednou jsem si Pánu Bohu žalovala, že už to nevydržím, že už mě nemá rád. V pláči jsem dostala jasné slovo: LÁSKA lásku rodí, ale hněvy škodí srdíčku. Tvůj úkol není se obhajovat a hádat, děti mají vidět, že si odpouštíte a máte se rádi. Vždyť on dělá, co umí, dodržuje desatero, každou neděli všechny vede ke Slovu Božímu. Nekouřil, nepil a čím dál víc se vzájemně potřebujeme.

Přeji vám mladým rodinu, kde nevládne muž ani žena, ale PÁN. Vděčně vzpomínáme na všechna ta zastavení, pomoc a požehnání celé rodině. Ještě teď mi zní píseň, kterou na padesátinách v Kloboukách při kytáře mladí zpívali.

*/: Čest dej, jen Pánu Bohu svému :/*

*Pán jen Pán buď oslaven, Pán jen...*



### **Pár poznámek ze zahraničních vztahů a zážitků**

Tři skupiny členů sboru dostaly v těchto dnech e-mail se zprávou o novém běhu **Letní anglické konverzace** – co se dělo na pracovní schůzce, co mají udělat noví zájemci o kurz, jak a dokdy se přihlásit. Stejně jako minulý rok se chystají příspěvky do letošní **adventní příručky našeho partnerského sboru v Athens. Jana s Věrou se vrátily z návštěvy Athens a mají toho hodně, o čem nám budou 19. 10. povídat.**

Souběžně pracujeme na programu naší účasti na **husovském jubileu v březnu 2015, ke kterému nás zve Dr. Borggreffe do Ludwigshafenu.** Právě dnes přišel z Ludwigshafenu přehled všeho, co už mají pro toto jubileum nachystáno, a předpokládají, že to prostudujeme a doplníme. Tím chci jen říci, že zahraniční aktivity sboru nás nenechají pospávat.

Přes tyto povinnosti stále v myslí doznívá náš krásný **sborový zájezd na setkání křesťanů** snad pěti, možná více národů **do Wroclawi.** Iva Jenišťová napsala do minulého Posla obsáhlý článek. Těžko k němu něco dodávat. Mám snad jen dvě osobní poznámky.

První je k „**Hale století**“ – kdesi, snad Českém bratru, byla charakterizována jako „pompézní“. Ano, je velmi velká, ale nepůsobí pompézně (dokonce za mnou v autobuse někdo špitnul, že „Zetko“ v Brně je větší). Nade vším, aspoň pro mne, převažuje dojem dokonalé stavby. Nezdá se tu nic jen na efekt, uměřená struktura fasády, účelnost, uspořádání, kombinace velkého multifunkčního sálu a věnce - skoro se chce říct kaplí - ale jsou to seminární místnosti, říká se jim rotun-

dy, kde se odbýval bezpočet sekcí našeho programu, širokých chodeb, to všechno natolik udivuje, že tuto stavbu musíte skutečně hodnotit jako dokonalou. Navíc pohodlí sociálního zázemí doslova každých pár metrů.

A něco z programu – v přednášce **ukrajinské profesorky** mne zaujalo jedno výstižné vyjádření. V každém konfliktu – a nemusí to být konflikt politický, známe to i z vlastních rodin, či jiných uskupení - má každá strana své vlastní zájmy. Chceme-li jednat, domluvit se, musíme stanovit oblasti, kde se zájmy obou stran překrývají. To je pak oblast vyjednávání. Nelze prorazit se svými požadavky v plné šíři. Pokud např. v politice chce někdo dosáhnout svého mimo tyto překrývající se oblasti, pak nejde o demokracii, ale o diktaturu.

A přeče ještě jednu poznámku na konec – v **neděli 7. 9. jsme se sešli, abychom si o účasti na sejítí křesťanů ve Wroclawi popovídali.** Nikdo nemusel vstávat a opouštět pohodlí domova, bylo to hned po bohoslužbách. Přesto málokdo kromě účastníků si přišel poslechnout. Hluk „od kafička“ z vedlejšího sálu snad ani tak nevadil, spíš otazník nad malou ochotou či přáním sdílet se s těmi, kdo něco zažili, či někde byli. Co nám brání vyslechnout povídání, podívat se na obrázky? Jsme unaveni velkou nabídkou nejrůznějších programů okolo nás? Nebo se nás už zmocňuje lhostejnost k tomu, co se děje okolo nás, třeba i v naší bezprostřední blízkosti? Vybíráme jen to, co se nás osobně týká?

*Zdraví Iva Marková  
17. 9. 2014*



## **Na Konzervatoři Evangelické akademie Olomouc začal školní rok**

Ve středu 3. září 2014 se studenti, pedagogové a přátelé Konzervatoře Evangelické akademie Olomouc zúčastnili bohoslužeb k zahájení nového školního roku. Bohoslužby vedl br. farář Aleš Wrana, nový spirituál konzervatoře. Kázal na text z LK 2, 41-52 o dvanáctiletém Ježíši v chrámě.

Přejeme bratru farářů vše dobré na KEA a studentům, aby využívali možnost – mít svého školního faráře!

*nb*







### Najdeme si čas?

Výzva redakční rady Posla č. 9 mi nedá spát. Věřím, že si všichni přejeme, aby byl Pán Bůh v našem sboru oslaven. Snad by se našlo každou neděli **10 minut** v rámci bohoslužeb místo pro všechny, kdo slouží nebo sloužit chtějí:

**První neděli v měsíci – nedělní škola:** Děti by zazpívaly, přednesly veršik, který se naučily, něco o programu...

**Druhou neděli – mládež:** vlastní iniciativy, píseň při kytáře, hudební nástroje apod.

**Třetí neděli – Zpěvokol:** před nebo po kázání; píseň nemusí být vždy nová, učíme se, sbor, kvartet, chybí nám.

**Čtvrtou neděli – Sešlost:** za co se vámi máme modlit? Víme, že tu jste, ale nic moc víc.

**Pátou neděli – jen asi 2x v roce:** Modlitební kroužek otců, matek, rodin, Seniorklubu; radosti, potřeby, spolupráce...

**Všichni:** dodržet kázeň, toleranci, hlavní cíl: Pán, jen Pán buď oslaven.

Těch 10 minut by nebylo na úkor bohoslužeb, ale besedy u kávy a čaje.

Děk za Posla, je to náš sborový dopis, děk vám všem jeho tvůrcům!

*Eva Blažková*

### Ještě z prázdninových cest

O prázdninách jsme s Adélou a Romanem Gabrielovými navštívili kostel naší církve v Písařově.

Písařov má asi 600 obyvatel a nachází se na rozhraní Olomouckého a Pardubického kraje. V současné době je to kazatelská stanice sboru Letohrad.

Přivítal nás bratr Habrman. Vyprávěl nám o historii sboru a jeho obětavých členech, i o veliké podpoře obce. Také nám pověděl, že by v budoucnu raději po letech patřili ke sboru v Zábřehu na Moravě, kam to mají blíž (dříve byl Písařov kazatelskou stanicí sboru Hrabová, a od r. 1956 sboru Králíky). Kostel Českých bratří byl postaven v roce 1933. První zmínky o evangelicích v Písařově spadají až do r. 1550-1615,

kdy tehdy katolickou faru spravoval kněz bratrský, Kunvald je nedaleko.

Přes malý počet udrželi v Písařově konání bohoslužeb každou neděli. Kostel i sborová místnost jsou krásně udržovány, místní také každý rok provádějí velké či menší opravy. Z vyprávění bratra Habrmana bylo znát, že má svůj sbor velice rád a s nadějí se dívá do budoucna. Napadlo nás, že bychom mohli v příštích letech podniknout do Písařova a okolí sborový výlet. Přejeme písařovskému sborečku, aby i v nové době pro církeve lidé do kostela přicházeli, navázali na nejlepší tradici sboru a nepřestali důvěřovat, že budoucnost patří církvi Kristově.



*nb*



### Jméno KUROPATA

To jméno bylo pro mě vždy zajímavé už proto, že jeho nositelem tohoto v ženském tvaru je výrazná sestra, mnoholetá členka našeho sboru. Sestra Miluška Kuropatová patří do našeho sboru, i když nezapře svůj valašský původ a hlásí se ke svým předkům z doby předtoleranční. Nositelů tohoto jména dnes v celé České republice není mnoho, dle statistiky z roku 2012 je u nás pouze 44 Kuropatů a 39 Kuropatek.

A přesto se toto jméno dostalo do historické literatury. V roce 2008 vyšla ve vydavatelství *Centrum pro studium demokracie a kultury* kniha kolektivu autorů **Člověk na Moravě v druhé polovině 18. století**. Historik David Valůšek věnuje celou jednu kapitolu nositeli tohoto jména nazvanou Portáš – příklad Josefa Kuropaty. Pro nás je zajímavé, že se jedná o jednoho z mnohých tichých v zemi, kteří neztratili svou víru a netrpělivě čekali na den, kdy budou moci svobodně vyznávat víru v Ježíše Krista bez všech lidských nálezků. Jeho životní cesta byla velmi klikatá, stál před klíčovými rozhodnutími, trpěl i hmotně a fyzicky pro víru, ale svobody se nakonec dočkal. Připomeňme si tuto cestu valašského tajného evangelíka – pravděpodobně Miluščina předka.

Portáši tvořili zvláštní ozbrojený sbor určený k ochraně Valachů. Císař Ferdinand III. totiž při prosazování nových poměrů po bělohorské bitvě pochopil, že Valaši se snadno nepodrobí, jakýkoliv vnější zásah by byl neúspěšný. Pochopil, že vzbuřeným Valachům, kteří se výborně orientují v nepřehledném horském terénu, mohou čelit zase jen Valaši. Tak reskriptem z března 1638 nařídil zorganizovat

odvod stovky věrných Valachů pro potírání povstání na východomoravských panstvích, a také k obraně zemských hranic a likvidaci četných zbojnických skupin v neklidných časech války.

Vsetínský poddaný z obce Jablůnka **Josef Kuropata** strávil u portášského sboru pouhých 8 let, ale právě tato doba odráží náboženský konflikt, který otrásl východní Moravou těsně před vydáním tolerančního patentu. V době, kdy se Josef Kuropata hlásil o službu u portášů, mu bylo přes 30 let, živil se zemědělstvím na své usedlosti v obci Jablůnka. Se svojí manželkou Annou vychovával sedmiletého syna Tomáše a šestiletou dceru Marii. Poštěstilo se mu získat portášský post v roce 1772 díky odchodu přestárlého Jiřího Adámka. Bylo to ovšem za vysokou cenu – povinnost odevzdávat Adámkovi  $\frac{3}{4}$  měsíčního příjmu. Tak silná byla motivace pro poddané být zaměstnancem portášského sboru. Z počátku ho služba značně finančně zatížila, neboť si musel z vlastních prostředků pořídit palnou zbraň – ručnici, toulec na prach a olovo, obušek (sekyrku na dlouhé násadě), k uložení jídla mošnu – sajdek, v němž bylo uloženo několik provazů ke svazování chycených osob, čutoru na vodu či pálenku a konečně i provaz s olověnou koulí na konci, který se používal na způsob vrhání lasa.

Službu nastoupil Josef Kuropata po složení přísahy do rukou krajského hejtmana k portášské stanici v Novém Hrozenkově, vzdálené od Jablůnky pět hodin pěšky. Už za dva roky - v roce 1774 - se stal velitelem této portášské stanice na základě doporučení, že již „mnohokrát projevil



statečnost" a „je šikovný muž" poslušný příkazů poručíka. To byla nejúspěšnější léta Josefa Kuropaty. Jeho usedlost jeho nepřítomností netrpěla. Na výpomoc si mohl dovolit najmout čeledína a děvečku, kteří vypomáhali jeho manželce a dětem. Ze soupisu majetku sestaveného v roce 1780 se dovídáme, že vlastnil pět krav, tři voly a jedno prase. Usedlost byla dobře vybavena vším potřebným nářadím, a také měl vytvořeny slušné zásoby běžných zemědělských produktů. Zdálo by se, že spořádaný život portášského desátníka Josefa Kuropaty se bude dál odvíjet ve svém pravidelném rytmu střídajících se měsíčních strážních služeb kombinovaných se starostí o zabezpečení vlastního gruntu.

V roce 1777 však na Valašsku došlo k „velké rebelii" vyprovokované trojicí katolických misionářů v čele s horlivým knězem Janem Kořístkou. Plán učinit konec tajným evangelíkům vyhlášením falešné tolerance se změnil v hromadné přestupy k evangelické víře tisíců osob – někde se hromadně hlásily celé vesnice. Velmi nepříjemným překvapením pro vrchního vsetínského panství však bylo,

že mezi přihlášenými k evangelické víře bylo také šest portášů sloužících na stanici ve Velkém Hrozenkově v čele s jejich velitelem desátníkem Josefem Kuropatou. Mikulovský probošt Jan Leopold Hay jako

hlavní člen vyšetřovací dvorské komise sice prosazoval vůči evangelíkům mírný postup, ale v případě Josefa Kuropaty tomu tak nebylo. Prohlásil jej za člověka nebezpečného, jehož je nutno z vesnice odstranit. Josef Kuropata byl zatčen a eskortován k soudu do Uherského Hradiště. Ale nakonec nastal obrat. Brněnskému guberniu bylo hlášeno, že portášský desátník Josef Kuropata nikoho k evangelické víře aktivně nespádl. Tak nejen



jeho podřízeným, ale i jemu bylo nabídnuto vrátit se do služby, ovšem za předpokladu, že se zřeknou svého přihlášení k evangelické víře. Byl na něj vytvořen přímý nátlak, v jeho usedlosti bylo ubytováno povinně deset vojáků. Celých 20 dnů pak musel Josef Kuropata na své náklady zajistit jejich výživu, což představovalo nemalé zatížení pro jeho hospodářství. Dokonce jej k veřejnému vyznání katolické víry přijel přesvědčovat sám probošt Hay, který mu prý pragmaticky poradil, at



si klidně v srdci zůstane evangelíkem, ale navenek zachovává věrnost víře katolické.

Rozhodování Josefa Kuropaty rozhodně nebylo snadné. Jak sám později vypověděl, měl tenkrát velké obavy, že pokud katolickou víru veřejně nepřijme, bude muset opustit Moravu. Nakonec spolu s ostatními portáši složil katolické vyznání víry ve vsetínském farním kostele. Probošt Hay byl pověřen zinscenováním velkolepého divadla, které mělo poddané přesvědčit, že ještě mohou bez následků odčinit své pochybení. Za slib věrnosti katolické víře jim byla udělena milost a bylo povoleno setrvání v portášské službě. Jistě to bylo rozhodnutí osudné. Josef Kuropata ztratil důvěru jak u evangelíků, kteří jej obviňovali, že se vzdal evangelické víry pro dobře placené místo velitele portášů, tak u katolíků, kterými byl podezříván, že své vyznání učinil „jen na oko“, neukazuje se v kostele a jeho žena byla viděna mezi lidmi tajně navštěvujícími evangelické bohoslužby ve slezském Těšíně. Josef Kuropata se tak dostával do stále větší izolace, a patrně se také dostával do rozporu se svým svědomím.

Ale všemu zlému nebyl ještě konec. Naopak. Když bylo v roce 1780 několik portášů včetně desátníka Josefa Kuropaty obviněno z nedbalého plnění povinností v souvislosti s nepovedeným zásahem proti luterskému kazateli, který po několik dní procházel Valašskem a sloužil evangelické bohoslužby, odmítl sice Kuropata nařčení, že se i se svou ženou zúčastnil jedné z bohoslužeb v Hošťálkové, **ale zároveň prohlásil své přihlášení ke katolické víře za vynucené. Podle svých slov nikdy nepřestal být tajným evangelíkem**

**a ve své víře hodlá setrvat.** Aféra s laxním stíháním evangelického pastora zapříčinila asi nejradikálnější propouštění v historii portášského sboru. Kromě desátníka Kuropaty byl ze služby propuštěn velitel hošťálkovské stanice a 4 prostí portáši. Josef Kuropata byl uvězněn v Uherském Hradišti, kde strávil 22 týdnů, než bylo rozhodnuto o jeho dalším osudu. Nebyl sice přivázán k pranýři ani zmrskán, jak navrhoval komisař Žižka, ale stihl jej obdobný trest jako několik hlavních aktérů nepokojů na Valašsku z řad poddaných v roce 1777 – transmigrace do Uher. Jeho majetek byl ohodnocen na více než 314 zlatých a rozprodán v dražbě. Usedlost v Jablůnce obsadil Pavel Rákoš. Počátkem prosince 1780 byl s manželkou Annou a se staršími dětmi Tomášem a Marií deportován do vesnice Tornya nedaleko Aradu v Sedmíhradsku. Tři Kuropatovy mladší děti si již v době Kuropatova věznění vzali k sobě do Růždky lokální kaplan Jahn a učitel Gerlich.

Po vydání tolerančního patentu se rodina Josefa Kuropaty vrátila v únoru 1782 zpět do Jablůnky. Při soupisu evangelíků vsetínského panství se Josef Kuropata 30. června 1782 přihlásil i s manželkou ke své víře a několik dalších let se pokoušel získat zpět svůj někdejší majetek, nebo alespoň adekvátní náhradu. Členem portášského sboru se nikdy znovu nestal. Katolická víra zůstala i po vydání tolerančního patentu jedním z důležitých hledisek pro získání místa portáše až do zániku sboru roku 1829.

*(Dle knihy Člověk na Moravě ve druhé polovině 18. století.)*



### 600 let od počátku vysluhování podobojí

Pro husity v 15. století bylo na prvním místě svobodné kázání Božského Slova. K tomu připojili požadavek vysluhovat při Večeři Páně chléb i víno podle ustanovení samotného Ježíše. Vysluhování Večeře Páně chlebem i vínem prosazoval Husův přítel Jakoubek ze Stříbra. Zjistil, že vysluhování Večeře Páně laikům pouze chlebem (podjednou) církev zavedla teprve v posledních dvou stoletích. Jan Hus byl v roce 1414 už v Kostnici a s Jakoubkovým rozhodnutím vysluhovat podobojí (sub utraque speciae) souhlasil. Jakoubek podnikl podávání chleba i kalicha v pražském kostele u Martina ve Zdi, kde to učinil místní farář Jan z Hradce na konci října roku 1414 a dělo se to také v jiných kostelích v Praze.

Dne 10. března 1417 vydala pražská univerzita svou deklaraci, která schvaluje vysluhování „pod obojí způsobou“. To bylo později zařazeno jako druhý požadavek mezi čtyři pražské artikuly z roku 1420 a zní takto: „Druhé, aby svátost těla a krve Boží byla svobodně dávana podle ustanovení

a přikázání Spasitele pod oběma způsobami chleba a vína všem věrným křesťanům, jimž hřích smrtelný nepřekáží.“ Kalich se tak stal symbolem, znakem husitského hnutí. Ti, kdo se za vysluhování postavili, přijali pojmenování podobojí neboli utrakvisté a vytvořili církev utrakvistickou, jejímž arcibiskupem se stal pražský kazatel Jan Rokycana.

Smyslem rozhodnutí byla poslušnost Písmu a touha, aby na plnosti Večeře Páně se podíleli nejen kněží, ale i laici. Podle Matoušova evangelia Ježíš při večeři s učedníky po podání chleba „vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: Pijte z něho všichni“ (26, 27) a v Markově evangeliu stojí: „Pak vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni“ (14, 23). I podle Lukášova evangelia podal kalich všem (22, 17).

**V říjnu 2014 se budou konat slavnostní bohoslužby při 600. výročí zahájení vysluhování Večeře Páně podobojí.**

*Jan Čapek*

### **Oslavy obnovení přijímání „Pod obojí“ proběhnou v Praze 12. října**

Letos na podzim uplyne 600 let od obnovení přijímání večeře Páně pod obojí způsobou, které při bohoslužbách v pražských kostelích obnovil Jakoubek ze Stříbra se svými spolupracovníky. „Jako současní čeští protestanti si toto významné výročí chceme připomenout celodenními oslavami v neděli 12. října 2014 v Betlémské kapli a na dalších místech, která jsou s tehdejšími událostmi více či méně spojena – v kostele u Martina ve Zdi, v kostele sv. Mikuláše, na Staroměstském náměstí a v budově Evangelické teolo-

gické fakulty Univerzity Karlovy,“ přibližuje oslavy tohoto významného výročí farář Českobratrské církve evangelické a senior Pražského seniorátu Českobratrské církve evangelické Roman Mazur.

Úvodní dopolední částí oslav budou slavnostní nedělní ekumenické bohoslužby, které se uskuteční od 10:00 hodin v Betlémské kapli. V druhé, odpolední a večerní části bude program rozšířen i na ostatní plánovaná místa, kde se paralelně uskuteční různě zaměřené programy, například koncerty (sdružený





# 2014



## PŘIJĎTE S NÁMI SLAVIT 600 LET OBNOVENÉHO VYSLUHOVÁNÍ PODOBOJÍ 12. ŘÍJNA 2014 V PRAZE

### BETLÉMSKÁ KAPLE

Betlémské náměstí, Praha 1

10.00 slavnostní ekumenické bohoslužby, souběžně  
program pro děti

### DOMINIKÁNSKÝ KLÁŠTER

Husova 234/8, Praha 1

12.30 Musica da chiesa: koncert duchovní hudby  
s historickými hudebními nástroji  
(hrají a zpívají Tomáš Najbrt a Jaroslav Konečný)  
14.00 panelová diskuse na sociální téma  
15.30 Musica da chiesa: druhý koncert duchovní hudby

### KOSTEL SV. MIKULÁŠE

Staroměstské náměstí, Praha 1

12.30 varhanní koncert  
14.00 přednáška Jana Láška: Dědicové kalicha  
15.30 varhanní koncert

### KOSTEL U MARTINA VE ZDI

Martinská 8, Praha 1

12.30 Divadlo V. Marčíka: Labyrint světa  
14.00 zpívání s Ladislavem Moravetzem  
15.30 představení nové knihy o kostelu U Martina ve zdi  
19.30 ekumenické bohoslužby slova

### STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ

Praha 1

12.30 koncert romské hudby  
14.00 koncert Konzervatoře Evangelické akademie  
15.30 Divadlo V. Marčíka: Mysteria buffa  
17.00 koncert skupiny Spirituál Kvintet  
Po celou dobu programu na Staroměstském náměstí  
budou probíhat kreativní dílny pro děti a jejich rodiče.

### KOSTEL SV. MICHALA

V Jirchářích 14, Praha 1

12.30 přednáška Pavla Hradíčka: Kalich dnes  
14.00 společný koncert pěveckých sborů Jeronym a sboru  
M. Jakoubka ze Stříbra  
15.30 přednáška Martina Vaňáče: Společné slavení – utopie  
nebo reálná možnost?

### EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UK

Velká posluhárna, Černá 9, Praha 1

12.30 přednáška Dušana Coufala: Počátky kalicha  
v Čechách  
14.00 přednáška Petra Moree: Ohlasy kalicha  
15.30 přednáška Jiřího Mrázka: Večeře Páně dnes

### DOPROVODNÝ PROGRAM

Komentovaná procházka „Husitskou Prahou“: sraz na Staroměstském náměstí ve stanu u hlavního pódia  
(začátky v 12.30, 14.00, 15.30).

Bojová hra pro děti: sraz na Staroměstském náměstí ve stanu u hlavního pódia (start v 12.30, 14.00, 15.30).

Oslavy se konají za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, hlavního města Prahy, Městské části Praha 1,  
Evangelické zemské církve v Bádensku, Evangelické církve v Porýní a Evangelicko-luterské církve v Bavorsku.



[www.e-cirkev.cz](http://www.e-cirkev.cz) / [www.nase-reformace.cz](http://www.nase-reformace.cz) / [facebook Oslavy 600 let kalicha](https://www.facebook.com/Oslavy600letkalicha)

NAŠE  
REFORMACE  
CIRKVNÍ VÝROČÍ 2013 - 2018



pěvecký sbor Jakoubek/Jeroným, T. Najbrt, Spirituál kvintet), představení divadla V. Marčíka, přednášky (J. Lášek, P. Hradilek a další), panelová diskuse o sociálním vyloučení a koncert romské skupiny, rukodílny pro děti i dospělé, procházky reformační Prahou s výkladem, interaktivní hra pro děti, představení nového sborníku o kostele u Martina ve Zdi.

### Program oslav

„Nejlépe si tento odkaz připomeneme, když ke společenství Kristova stolu pozveme všechny své bratry a sestry ve víře. Letošní 600. výročí pod obojí je

vhodnou příležitostí, abychom k jednomu stolu k přijímání chleba a vína pozvali ostatní křesťany a v co nejširším společenství naplnili Kristova slova: „To čiňte na mou památku,“ říkají Lia Valková, synodní kurátorka Českobratrské církve evangelické a Joel Ruml, synodní senior Českobratrské církve evangelické.

*V rámci církvi spojených tzv. Leuenberskou konkordii (Církev bratrská, Československá církev husitská, Evangelická církev metodistická, Slezská církev evangelická a.v., s výhradami i Jednota bratrská) je umožněn přístup ke společnému stolu Páně.*

## Diakonie ČCE oslavila 25 let na zámku v Myslivořicích

Úvodní bohoslužba připomněla, že diakonická práce – služba bližním – má své kořeny v dávných evangelijních časech. Následující zdravice se pak především ohlížely za uplynulým čtvrtstoletím. Upozorňovaly na to, že služba dává životu mimořádnou, jinde nepoznanou náplň, ale je také neustále ohrožovaná všemožnými riziky. Třeba špatným pochopením služby, která se děje bez respektu k tomu, komu je „pomáháno“. Nebo taky prostě tím, že není z čeho sloužit; „nejsou zdroje“. S obojím se ovšem Diakonie ČCE za uplynulých 25 let naučila vyrovnávat. Do budoucnosti jdeme s důvěrou.

Oslavy provázel pestrý kulturní program: folkové duo se střídalo s klasickou

**Diakonie**   
Českobratrské církve evangelické

hudbou a vše zakončila tanečnická harmonika. Zvláštní dík patří Středisku křesťanské pomoci v Litoměřicích. Jeho klienti vytvořili a nacvičili „Satirickou divadelní komedii Hodinář Pérko“, kterou obecenstvo odměnilo silným potleskem.

Všem účastníkům a hostům byla také představena nová publikace, zachycující 25 let Diakonie Českobratrské církve evangelické.

**Tato publikace je k dispozici také v naší sborové kanceláři!**

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

**posel**   
2014 - XV. ročník

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,  
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

### Redakční kruh:

Jana Rumllová, Ivana Jenišťová, Jana Vrajová,  
Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek.

Email: [pirniki1@gmail.com](mailto:pirniki1@gmail.com)

Grafická úprava a zlom: Denisa Halašová

Tisk: Miroslav Ryšavý

**Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.**

Uzávěrka tohoto čísla: 22. 9. 2014

Vyšlo: 5. 10. 2014

Uzávěrka příštího čísla: 20. 10. 2014

<http://www.olomouc.evangnet.cz>